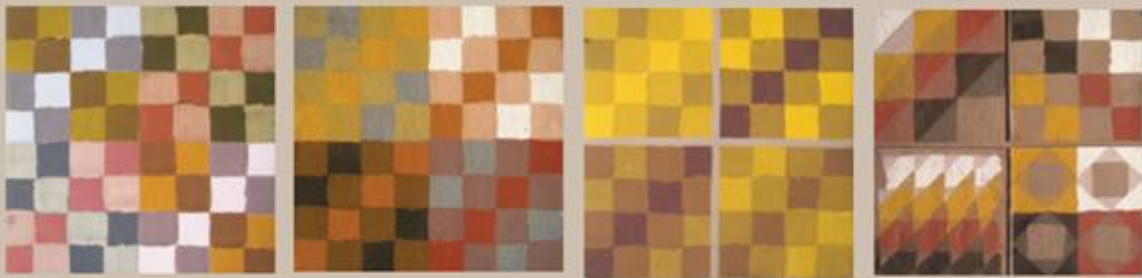

Péris Iérémiadis, "Prince des couleurs" - Nikos Xydakis

Voici l'article de **Nikos Xydakis**, publié le 15 mai 2007, au lendemain de l'enterrement du peintre, dans le journal [Kathimerini](#) : "*Péris Iérémiadis, Prince de la couleur*".

Péris Iérémiadis, Prince de la couleur

Le peintre Péris Iérémiadis (1939-2007) était l'incarnation de l'insouciance et de la gentillesse, un jeune homme de 60 ans plein d'amour et de vie, de simplicité, avec une soif inextinguible de peinture. Il a vécu frugalement, discrètement. Il peignait avec joie et profondeur, et il est parti brutalement, samedi dernier dans sa chère Egine où il a vécu cette dernière année.

Intellectuel et en même temps proche du peuple

Sa peinture, c'était lui, il était savant et simple, européen et grec, moderne et ancien. Il fabriquait ses couleurs seul à travers la palette de Polygnotos : pour le rouge il avait choisi la terre du Pentélique. Il aimait beaucoup les images d'adoration populaire, Matisse, Pikionis et Braque, il stylisait des barques et des St Georges, des citrons et des poissons, des olives et des raisins, des maisons ouvertes au regard du monde. Et il avait la couleur dans l'œil. Quel sens de la couleur ! Ses terres cuites, ses ocres, ses rouges vifs, ses noirs lumineux étaient uniques.

Originaire d'Asie Mineure, il passa son enfance en Afrique et en Grèce. Il étudia la peinture à Paris où il vécut 11 ans, séjourna en Allemagne et en Italie, parcourut l'Europe entière. Il revint à Athènes en 1972, travailla dans un bureau d'architecte comme conseiller coloriste, dans des maisons d'édition et jusqu'à la fin eut la responsabilité artistique de la revue « Indiktos ». Il s'occupa des œuvres de D.Pikionis et G.Halepa, éditant et exposant leurs travaux.

Il exposa lui-même dans de nombreuses galeries et fondations ces trente dernières années. Sa dernière exposition à la galerie Astra le printemps dernier connut un grand succès.

L'art de la vie

Son art était celui de la vie, ses histoires qui étaient de petites perles, ses passions, l'acuité de son regard se révélait tout autant au milieu de ses amis qu'à travers ses tableaux, lors des repas au chevreau dans son atelier que dans ses expositions naïves où, derrière par exemple l'apparente négligence se cachait le souci esthétique et rigoureux des choix de la couleur des murs de la galerie. Et ses synthèses ? Mêlant la tradition picturale occidentale et orientale à la modernité du 20ème siècle, l'identité grecque à Matisse, Picasso aux figures du Karagiorgis, le cubisme à la représentation des Saints. Une peinture épurée, à la croisée d'influences diverses, à la frontière de l'expressionnisme et de l'ornement, à l'émotion retenue, éclatante peinture.

L'artiste et l'homme Péris, noble et bon manquèrent au monde pictural grec, à tous ceux qui le connaissaient. Alexis Kiritopoulos, en l'honneur de son vieil ami, réservera à une partie des œuvres de Péris, leur galerie commune (Astra, Cariatides 8, Acropole).

Les obsèques ont eu lieu hier à Athènes.

Nikos Ksidakis

(Article du journal Kathimerini du 15 Mai 2007 - Traduit par Samuel Martin).

Χαυκίφρινι 15/5/2007

Πέτρος Ιερεμιάδης, ο ευγενής των χρωμάτων

Του ΝΙΚΟΥ Γ. ΞΥΔΑΚΗ

ΑΠΟΛΕΙΑ Ο ζωγράφος Πέτρος Ιερεμιάδης (1939-2007) ήταν η ενσάρκωση της αμεριμνησίας και της ευγένειας: ένας έφιππος εξιχνιάτης, γεμάτος αγάπη για ζωή, γεμάτος απλότητα, διψασμένος για ζωγραφική. Ήξερε λιτά, διακριτικά, ζωγράφιζε με αγάπη και βαθιά γνώση, κι έφυγε ξαφνικά, το περασμένο Σάββατο, στην αγαπημένη του Αίγινα όπου ζούσε τον τελευταίο χρόνο.

Λόγιος και λαϊκός

Η ζωγραφική του ήταν ο εαυτός του: λόγιος και λαϊκός, Ευρωπαίος και Έλληνας, μοντέρνος και παλαιός. Εφτακισε τα χρώματα μόνος του, στην παλέτα του Πολύγνωτου για το κόκκινο διάλεγε κόκκινά από την Πεντέλη. Λάτρευε τις λαϊκές λατρευτικές εικόνες και τον Μatis, τον Πικαόν και τον Μπρακ, σκόρωνε βάρκες και Αι-Γιώργηδες, λεμόνια και ψάρια, ελιές και σταφύλια, σπιτικά με το μέσα τους ανοικτό στο βλέμμα του κόσμου. Κι έχει ένα μάτι για χρώμα... Τι αίσθηση χρώματος! Οι τερακότες του, οι άκρες, τα χοντροκόκκινα και τα φωτεινά του μαύρα είναι μοναδικά.

Κατάγομενος από τη Μικρασία, πέρασε τα παιδικά του χρόνια στην Αφρική και την Αθήνα. Σπούδασε ζωγραφική στο Παρίσι, όπου έζησε 11 χρόνια, έμεινε στη Γερμανία και την Ιταλία, περιπλανήθηκε σε ολόκληρη την Ευρώπη. Το 1972 επί-

Ο Πέτρος Ιερεμιάδης στην τελευταία του έκθεση στην γκαλερί Αστρα, τον Απρίλιο του 2006.

στρέψε στην Αθήνα. Εργάστηκε σε αρχιτεκτονικά γραφεία ως σύμβουλος χρώματος και σε εκδοτικούς οίκους, και έως το τέλος είχε την καλλιτεχνική επιμέλεια του περιοδικού *Ινδικτός*. Ασχολήθηκε με το έργο των Δ. Πικαόν και Γ. Χαλέπι, επιμελούμενος εκδόσεις και εκθέσεις του έργου τους. Εξέθεσε σε πολλές γκαλερί και ιδρύματα, τα τελευταία τριάντα χρόνια. Τελευταία του έκθεση, στην γκαλερί Αστρα, την περασμένη άνοιξη, με μεγάλη επιτυχία.

Τέχνη της ζωής

Η τέχνη του ήταν τέχνη της ζω-

ής: οι γλαφυρές αφηγήσεις του, οι συναρπαστικές εμμονές του, η οπτική του ευφύια, φανερώνονταν εξίσου στις παρέες και στις ζωγραφίες του, στα γεύματα με κατουκάκι στο ατελιέ του και στις «πηγμένες» εκθέσεις του, όπου πίσω από την ονομαστική ασημένια κρυβόταν η αισθητική φροντίδα και η αυστηρή έγνωση για τον χρωματισμό των τοίχων της γκαλερί. Και οι συνθέσεις του; Χωνεμένη η ζωγραφική παράδοση Ανατολής και Δύσης μαζί με τον μοντερνισμό του 20ού αιώνα, τα ελληνιστικά και ο Matis, ο Πικαόν και οι φιγούρες του Καραγκιόζη,

ο κυβισμός και οι μορφές του Συναξιαστή. Μια ζωγραφική καθαρή και συγκριτική, στη μεθόριο αφήγησης και διακόσμησης, με κρατημένο το συναίσθημα, με θριαμβεύουσα τη ζωγραφική.

Ο καλλιτέχνης και άνθρωπος Πέτρος, ο ευγενής και αγαθός, θα λείψει από την ελληνική εικαστική σκηνή και απ' όσους τον γνώρισαν. Τημάτις τον παλιό του φίλο ο Αλέξης Κυριτσόπουλος θα παρακωρήσει σε έργο του Π. Ιερεμιάδη ένα μέρος της έκθεσής του στην κοινή τους γκαλερί (Αστρα, Καρυατίδων 8, Ακρόπολη). Η κηδεία έγινε χθες, στην Αθήνα.